

Älskar fram orden

Kläder, de växer i högar, och tiden
ett ursinnigt tickande
mot en sol i avstånd, och allt
samlat utom förnuft
på en plats, hudnära,
värker fram det slumrande.

Att det svävar, frigörs
syns i ogjort vi har,
där vi lägger oss omkring,
svävar fritt, för oss vidare över
och däri.
Fortfarande en klocka
i intensiv längtan, om tid
mer tid,
formar de över läppar,
ord, som i avvaktan vägts,
slutligen funnit en plats, där inom
och nu, sammanflätas i ett leende.
Där, återigen svävar vi vidare
bland tankar omkring,
i oss.
Och vad annat är än ljuvligt,
doften av dig...
och vi sade det...